

РЕШЕНИЕ
№ 399
гр.Перник, 17 април 2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд–Перник, в публично заседание проведено на седемнадесети април през две хиляди и четиринадесета година, в състав:

СЪДИЯ: Емилия Иванова

при секретаря А.М.***, като разглежда докладваното от съдията **адм.дело № 227** по описа на съда за **2014 г.**, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано въз основа на жалба от **К.К.К.*****, против Заповед № Ц-0263 от 07.02.2014г. на Директора на ДСП Перник, с която е постановен отказ за отпускане на месечна помощ по реда на чл.9 от Правилника за прилагане на Закона за социално подпомагане /ППЗСП/. Жалбоподателят изразява становище за незаконосъобразен и постановен при съществени процедурни нарушения административен акт и иска отмяната му.

Ответникът по жалбата-Директор на Дирекция “Социално подпомагане” гр.Перник, чрез процесуалния си представител излага становище, че жалбата е неоснователна и пледира да се отхвърли. Твърди, че тъй като не е налице регистрация на жалбоподателката на нов адрес, това обстоятелство препятства отпускането на поисканото подпомагане.

Административен съд - Перник, като взе предвид разпоредбата на чл. 168 от АПК и прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и изразените становища прие за установено следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от лице което има правен интерес да атакува процесната заповед. Насочена е срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество е основателна.

Жалбоподателката К.К.К.,*** е поискала отпускане на месечна помощ по реда на чл.9 от Правилника за прилагане на Закона за социално подпомагане /ППЗСП/. Подала е молба-заявление с вх. № Ц-0269 от 29.01.2014г., ведно с необходимите приложения, установяващи семейно положение, ползувана жилищна площ, месечен доход и др..

Към преписката е приложено уведомление от 30.01.2014г., изготвено от социални работници, в което се сочи, че на посочената дата жалбоподателката не е намерена на посочения адрес.

На 07.02.2014г. е изготвен социален доклад, в който е отразено от социалния работник на района, че К.*** не може да бъде открит на постоянния му адрес и не може да се извърши социалната анкета, за да се установи наличието на условия за упражняване на правото за социално подпомагане, както и „по данни на кмета на кв.”Калкас”, К. *** с племеницата си”.

Във връзка с тези констатации социалният работник е направил предложение за отказ на месечна помощ по реда на чл.9 от ППЗСП, тъй като „лицето не живее на посочения адрес”

Въз основа на горните доказателства е постановена Заповед № Ц-0263 от 07.02.2014г. „на Директора на Дирекция ”Социално подпомагане”-Перник, с която е отказано отпускане на месечна помощ по реда на чл.9 от Правилника за прилагане на Закона за социално подпомагане /ППЗСП/. Срещу тази заповед е подадено възражение до

Директора на Регионална дирекция "Социално подпомагане"-Перник, по повод на което е постановено и Решение № № РД01-027 от 28.02.2014г., с което е потвърдена изцяло оспорваната заповед. С оглед на това предмет на обжалване в настоящето производство е заповед № Ц-0263 от 07.02.2014г. на Директора на Дирекция "Социално подпомагане" гр. Перник, съгласно чл. 145, ал. 2, т. 1 от АПК.

Горната фактическа обстановка се възприема от представената и приложена по делото административна преписка послужила за издаване на процесната заповед.

Разпоредбата на чл. 168, ал. 1 от АПК задължава съда да обсъди не само основанията, посочени от оспорващия, а да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК. С оглед на това и при установената по-горе фактическа обстановка съдът намира подадената жалба за основателна. Доводите за това са следните:

Предмет на оспорване в настоящето производство е заповед на директора на Дирекция "Социално подпомагане" гр. Перник, с която е отказано отпускането отпускане на месечна помощ по реда на чл.9 от Правилника за прилагане на Закона за социално подпомагане /ППЗСП/. Според чл. 13, ал. 2 от ЗСП социалните помощи се отпускат, респ. се отказват, със заповед на Директора на Дирекция "Социално подпомагане" или от упълномощено от него длъжностно лице. Въз основа на това съдът намира, че заповедта е издадена от компетентен орган, в кръга на неговите правомощия, поради което не се установява отменително основание по чл. 146, т. 1 от АПК.

Атакувания акт е индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21 от АПК. При осъществения съдебен контрол се установи, че акта е издаден в изискуемата се форма-писмена, но няма необходимото съдържание посочено в чл. 59, ал. 2 от АПК. Според разпоредбата на чл.59, ал.2, т.4 от АПК административният акт трябва да съдържа правните и фактически основания за издаването му, т.е. да бъде мотивиран. Това означава между посочената правна норма и описаното фактическо положение да няма противоречие, да са посочени в единство и като такива да представляват мотивите на административния акт. Посочването на мотиви е задължително условие за законосъобразността на издадения административен акт. В конкретния случай на първо място, съдът приема, че заповедта е немотивирана. В мотивите ѝ е посочено, че лицето не отговаря на изискванията на чл.8 и чл.27 от ППЗСП. От съдържанието на законовите текстове е видно, че те не поставят изисквания. Първата правна норма сочи, че социалната анкета се извършва по постоянен адрес, т.е. определя коя социална служба е компетентна да извърши проверката, а чл.27 от ППЗСП разписва в различни хипотези правомощията на социалните работници при извършване на проверките.

Разпоредбата на чл. 8 ППЗСП не съдържа основание за отпускане или прекратяване на вече отпусната социална помощ. В тази, нито в друга разпоредба на ЗСП или ППЗСП не е предвидено, че през периода, през който едно лице получава социална помощ по чл. 9, ал. 1 ППЗСП, следва да живее непрекъснато на постоянния си адрес, а фактът, че лицето не живее на постоянния адрес, не е предвиден като основание за прекратяване на отпуснатата социална помощ. Както се посочи по-горе, разпоредбата на чл. 8 ППЗСП има за цел да разпредели компетентността между териториалните структури на Агенцията за социално подпомагане, в частност между дирекциите "Социално подпомагане".

Освен липсата на мотиви, заповедта е незаконосъобразна и поради обстоятелството, че установеното административно производство по реда на чл. 13 от ЗСП не е проведено законосъобразно, като са допуснати съществени процесуални пропуски. Нормативно установеното условие лицата и семействата да живеят на постоянния си адрес, които сочат в молбата-декларация за отпускане на социална помощ е обстоятелство, което се включва в съдържанието на чл. 12, ал. 2, т. 7 от ЗСП при преценката за отпускане на помощта. Съгласно чл. 26, ал. 1 от ПП на ЗСП, установяването на това обстоятелство става с лична карта или паспорт, който следва да се представи при депозиране на молбата-декларация.

А съгласно чл. 93, ал. 3 от Закона за гражданската регистрация лицата могат да имат само един постоянен адрес. Следователно лицето приело молбата-декларация е направило съответната констатация в тази връзка. Социалните работници, извършващи проверката, са се задоволили единствено да констатираят ненамирането на жалбоподателката на посочения от нея постоянен адрес при извършените посещения. Социалният доклад е вътрешно противоречив и в него не са посочени обстоятелства водещи до отказ или уважаване на претенцията. От него единствено е видно, че жалбоподателката не е открита на посочения адрес при посещения на социалните работници, поради което не е могло да бъде изготвена социална анкета. При положение, че това е единственият адрес, на който същият може да поиска и да получи социални помощи, не съществува възможност това да му бъде отказано, само поради отсъствието му от постоянния адрес в конкретен момент, в който е извършена проверката. Ненамирането на заявителя на социална помощ на посочения постоянен адрес не съставлява предвидено от чл. 12, ал. 2 от ЗСП материалноправно основание за отказ за отпускане на помощта.

С допълнителната разпоредба на пар. 1, т. 11 от ДР на ЗСП, дефинираща понятието "социална анкета" и с административнопроцесуалната норма на чл. 27 от ПП на ЗСП не е предвидена възможност за неизвършване на социална анкета в случаите, когато лицето отсъства от постоянния си адрес, при условие че изрично посочва къде живее и по какви причини. Социалната анкета е дейност по установяване наличието на условията за упражняване на правото на социално подпомагане, която не се изразява само в проверки на място по постоянния адрес, а и в проучване на документация и събиране на информация. За социалния работник не е съществувала обективна пречка да предупреди лицето за посещението си и в срока по чл. 27, ал. 1 от ПП на ЗСП да извърши социална анкета, констатираща всички относими данни и обстоятелства. Налице е била информация, че жалбоподателката не живее на този адрес, нещо повече има точно посочен адрес за връзка с К. К.***. Ето защо настоящият състав намира, че не е съществувала обективна пречка да се уведоми лицето за датата на предстоящата социална анкета и след това да се посети на постоянния му адрес, за да се установят всички обстоятелства от социален, семеен, битов и здравен характер, отнасящи се до възможността за самоиздръжка и/или помощ от лица, задължени по закон да осигуряват издръжка.

С оспорената заповед административния орган не е разгледал отправеното до него искане по същество, а е отказал отпускане на помощта единствено предвид обстоятелството, че при посещението на постоянния адрес лицето не е открито. Неизвършването на социална анкета и неуказването на жалбоподателя да извърши необходимото действие за съдействие по молбата му, спрямо социалните работници са довели до незаконосъобразност на оспорената заповед не само поради допуснати нарушения на административно производствените правила, но и поради неправилно прилагане на материалния закон чл. 2, ал. 1 от наредбата, като административния орган е постановил акта си без да изясни фактите и обстоятелствата от значение за случая и да постанови един мотивиран и законосъобразен акт.

Въз основа на изложеното оспорваната заповед № Ц 0263 от 07.02.2014г. на Директор на Дирекция „Социално подпомагане” гр.Перник, с която е отказано отпускане на месечна помощ по реда на чл.9 от ППЗСП на К.К.К.,*** следва да бъде отменена. Делото като преписка ще да бъде изпратено на Дирекция „СП” гр.Перник за произнасяне по молба-декларация № Ц 0269 от 29.01.2014 г., съгласно дадените указания.

Мотивиран така и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 2 от АПК и чл. 173, ал. 2 от АПК, състав при Административен съд – Перник

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед № Ц 0263 от 07.02.2014 г. на Директора на ДСП Перник, с която е постановен отказ за отпускане на месечна помощ по реда на чл.9 от Правилника за прилагане на Закона за социално подпомагане /ППЗСП/.

ИЗПРАЩА делото като преписка на Директора на Дирекция „Социално подпомагане”–Перник за произнасяне по молба-декларация и молба-заявление с вх. № Ц-0269 от 29.01.2014г., подадена от К.К.К.***.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от получаване на съобщението, че решението е изготвено.

СЪДИЯ:/п/